

Formanden: Da Landbrugsministeren i Øjeblikket er optaget af Forhandlingerne i Landstinget, skal jeg udsætte Mødet. Det genoptages i Dag Kl. 15³⁰.

Mødet udsat Kl. 14³⁶.

Mødet genoptaget Kl. 15³⁰.

Første Næstformand (Vanggaard): Da Landbrugsministeren fremdeles er optaget af Forhandlingerne i Landstinget, skal jeg udsætte Mødet til Kl. 16¹⁵.

Mødet udsat Kl. 15³¹.

Mødet genoptoges Kl. 16¹⁵.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af:

a) *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld*

og

b) *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.*

Forhandlingen genoptoges.

Hasle: Jeg har bedt om Ordet for at gøre to ret korte Bemærkninger. For det første en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Duborg, som i Gaar udtalte, at Sagerne angaaende Saneringslaan hovedsagelig blev forsinket i Bevillingsudvalget. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har nogen Beviser for, at dette er rigtigt. Jeg tror det nemlig ikke. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig fra autoritativ Side, behandles Sagerne netop med stor Hurtighed i Bevillingsudvalget.

Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre, vedrører Regeringslovforslagets § 2, hvori der er Tale om, at Fredlysningsfristen i visse Tilfælde kan udstrækkes ud over 24 Uger, saa at den i visse Tilfælde kan gaa helt op til 48 Uger, altsaa paa det nærmeste et Aar. Naar Fristen udstrækkes saaledes, at den overskrider 24 Uger, vil det vistnok være rimeligt at begrænse Fredlysningen til i dette Tilfælde kun at omfatte den Gæld, som berøres af selve Saneringsordningen, medens jeg tror, at der vil være god Grund til i dette Tilfælde at undtage den Gæld, som ikke berøres deraf, fra Fredlysningen. Jeg tænker her navnlig paa Kredittoreningslaan og andre Laan paa 1ste Prioritet eller særlig god Prioritet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister og det Udvalg, der bliver nedsat angaaende Lovforslaget, at tage Spørgsmaalet om denne tekniske Ændring med ind under sine Overvejelser.

Smørum: Efter den 3 Timer lange Forhandling, der fandt Sted i Gaar om dette lille Lovforslag, skal jeg ikke bidrage til, at Debatten trækker ud. Der er for mig saa meget mindre Grund til at gøre det, som Landbrugsministeren har givet de forskellige Partiers Ordførere Svar paa de Betragtninger, de i Gaar anførte vedrørende Landbrugets forskellige Forhold, derunder dets erhvervsøkonomiske Forhold. Jeg skal derfor i al Beskedenhed indskrænke mig til at gøre et Par Bemærkninger om det Regeringslovforslag, som er til Behandling.

Jeg forstod paa de ærede Medlemmer Hr. Fibiger og Hr. Duborg, at de begge afviste Lovforslagets Bestemmelse om direkte Rentetilskud af to Grunde, for det første, fordi man var imod det Princip at give Landboerne direkte Tilskud, og for det andet, fordi Tilskuddet betød saa lidt i de enkelte Tilfælde. Om selve Princippet vil jeg gerne sige, at det er for mig vanskeligt at faa Øje paa den Forskel, der skulde være paa den Form for Tilskud, der omhandles i det første Afsnit, og Formen for Tilskud i det andet Afsnit af Lovforslaget. I det ene Tilfælde er der Tale om at yde en Gruppe af Landbrugere et direkte Rentetilskud, og i det andet om at give dem Saneringslaan til en billig Rente, til en Rente, som de ikke kan optage Laan til noget andet Sted, og til en Rente, som Staten ikke selv kan laane Penge til. Det er da ganske klart for enhver, at principiel Forskel paa den Støtte, som ydes efter det ene og efter det andet Afsnit i Lovforslaget,